

ogsaa med Hensyn til den Form, den har faaet. Jeg har tidligere ved forskjellige Leiligheder haft det Hverv at forsvare denne Adresses Indhold for det høie Thing, og jeg vedkjender mig aldeles de Grundsætninger, som jeg derom ved tidligere Leiligheder har udtalt. Det paa-hviler mig imidlertid nu først at gjøre Rede for Grundene til, at vi have besluttet os til at foreslaae Thinget at vælge denne Form for at gjøre de Anstuelser klare, som vi have troet, at Thingets Fleertal vedkjendte sig med Hensyn til denne Sag. Det vil erindres, at der allerede langt tilbage i Forhandlingerne paa Rigsdagen har været fremsat den Tanke, at det maatte være af stor Betydning for vort Forsvarsvæsen i det Hele, om den Adskillse, som nu finder Sted mellem Bestyrelsen af Hæren og Flaaden, kunde ophøre, og det har derfor ogsaa ved ikke faa Leiligheder været bragt frem, om det ikke vilde være rigtigt at stræbe at tilveiebringe en saadan Eenhed. Smidlertid er det dog først efter den sidste Krig, at Dunstet om at virke noget kraftigere for denne Sag er blevet ret levende, og deels er der paa Rigsdagen ved flere Leiligheder lydeligt fremsat en saadan Anstuelse; deels har dette Spørgsmaal i den af Regjeringen nedsatte Commission været underkastet en mere grundig og omfattende Prøvelse, end der kan finde Sted igjennem de almindelige Rigsdagsforhandlinger — jeg mener selvfølgelig i den Commission, som man har kaldet Forsvarscommissionen, og som havde at tage under Overveielse, hvorledes Landets Værn, baade Hæren og Flaaden, fremtidigt skulde være indrettet. Til denne Forsvarscommissions Betænkning er der knyttet en særlig Behandling af denne Sag, hvori Fleertallet af Commissionen afgjort udtaler sig til Fordeel for denne Tanke, og Mindretallet ifflun yttre en afvigende Anstuelse af Betimelighedshensyn, hvoraf det altsaa vil sees, at der ikke fra Mindretallets Side i Forsvarscommissionen er yttret nogen Tvivl om, at det i og for sig vilde være det Rigtigste og Hensigtsmæssigste at forene de to Grene af vort Forsvarsvæsen under een Minister. Man havde kun Betænkelighed ved ligesom at anbringe derpaa, fordi man ikke kunde forudsee, om det kunde være betimeligt nu at gjennem-

føre denne Foranstaltning. Da de Lovforslag, der vare Frugten af Forsvarscommissions Betænkning, ifflor bleve os forelagte, kom den samme Tanke stærkt til Orde her, og den kom ligeledes frem i det Udvalg, Folkethinget nedsatte til at behandle Hærloven. I dette Udvalg var Stemningen ligeledes overveieende for denne Sag, og man ansaae der dette Spørgsmaal for at være af en saadan Vigtighed, at man endog ønskede at forene de Organisationslove, som vare forelagte for Hæren og Flaaden, i en eneste Lov, igjennem hvilken det hele Forsvarsvæsen kunde optræde som et samlet Værn. De dertil sigtende Endringsforslag vare allerede forberedte, men da vi derpaa confererede med Ministeren derom, blev det os klart, at vi ikke vilde kunne naae det Maal, vi havde foresat os, saafremt vi vilde kunne haabe at bevirke, at Hærloven blev endelig vedtagen i den paagjældende Session. Da vi nu ansaae det for meget vigtigt, at denne Hærlov blev vedtagen i den omhandlede Session, saa troede vi at maatte opgive den Tanke, vi først havde haft, og altsaa gjøre denne Indrømmelse ligeoverfor de Vanskeligheder, der havde viist sig, og indstille til Thinget at faae Hærloven vedtagen, dog saaledes, at vi af Hærloven foreslog at udstyde alle de Punkter, der kunde præjudicere Spørgsmaalet om en Sammenbragning af de to Ministerier. Saaledes blev altsaa denne Lov vedtagen af Thinget. I de Bemærkninger, der fra Regjeringens Side bleve gjorte imod vort Forslag, indeholdtes der imidlertid ikke nogen Udtalelse af, at Regjeringen ikke samstemmede med vor Tanke; tværtimod fremtraadte det for os saaledes, at Regjeringen i Grunden ogsaa ansaae denne Tanke for at være rigtig og heldig, men at det kun var i Betragtning af de Forhold, som da eksisterede, nemlig at Kongen havde bemyndiget sin Krigsminister til at forelægge et Lovforslag om Hærens Ordning og sin Marineminister til at forelægge et Lovforslag om Flaadens Ordning, at Ministeriet saae en afgjort formel Vanskelighed for at sammenbrage begge disse Love til een. Der laa dog i de Udtalelser, som fra Ministeriets Side fandt Sted, en Beroligelse, saaledes at vi haabede paa, at det dog kunde ventes, at noget Saadant i en ikke altfor fjern Fremtid